

Sledovanie výskytu aflatoxínov v potravinárskych surovinách, dovážaných z rozvojových krajín

E. DUDÍKOVÁ

Úvod

Potraviny, potravinárske suroviny a krmivá podliehajú v našich klimatických podmienkach pri nevhodnom skladovaní a pri nedostatočnej ochrane mikrobiálemu znehodnoteniu, najčastejšie splesneniu. Tým viac dochádza k napadnutiu plesňami v teplých a vlhkých podmienkach rozvojových krajín. Pri raste plesní však často dochádza k vytváraniu toxickej látok — mykotoxínov, ktoré sa vylučujú a difundujú do substrátu a ktoré predstavujú veľké zdravotné riziko pre ľudí a zvieratá, ak požijú takúto stravu. Pritom v technicky vyspelých krajinách sa považujú plesnivé potraviny za pokazené — nepožívajú sa a vylučujú sa z ľudského konzumu. V prípade menšieho lokálneho výskytu plesňového porastu sa ešte často napadnuté miesto z povrchu potraviny odstráni a produkt sa konzumuje. Ak však pleseň vyprodukovala toxíny, tieto sa dostávajú do organizmu. Aj keď pre relatívne nízky obsah toxínov nedochádza k akútym otravám, ich účinok je veľmi nebezpečný, pretože niektoré mykotoxíny, predovšetkým aflatoxíny, sú silne karcinogénne. Nebezpečenstvo konzumovania závadných potravín je samozrejme vyššie v rozvojových krajinách, kde sa z nedostatku potravín často konzumujú takto znehodnotené potraviny, nehľadiac na to, že sú tam podstatne nepriaznivejšie podmienky pre ochranu potravín.

Problematika výskytu aflatoxínov vystupuje do popredia najmä v oblasti krmovín pre hospodárske zvieratá tak v rozvojových krajinách, ako aj u nás pri dovážaných krmivách. U nás sa pracovníci veterinárnej služby tiež už stretli s výskytom aflatoxičnosti u hydiny pri skrmovaní zmesí, obsahujúcich zložky z podzemnice olejnej. V našej práci sme sa zamerali užšie na sledovanie možného výskytu aflatoxínov v potravino-vých substrátoch dovážaných z rozvojových krajín.

Účinok aflatoxínov, podmienky tvorby, výskyt, detoxifikácia

Koncom päťdesiatych rokov sa vyskytli prípady hromadného hynutia domácich zvierat na neznámu chorobu. Vo všetkých prípadoch boli zvieratá kŕmené naplesnívelou múčkou z podzemnice. Dokázalo sa, že na príčine bola infekcia krmív plesňou *Aspergillus flavus*, ktorá produkovala toxické látky. Tieto látky boli podľa produkujúceho mikroorganizmu nazvané aflatoxíny. Pretože výrobky z podzemnicovej múčky a proteín podzemnicových jadier majú vysokú výživnú hodnotu, a zvlášť v Indii prichádzajú do úvahy na výživu ľudí, rozšíril sa výskum aflatoxínov z oblasti krmív aj do oblasti potravín [1].

Aflatoxíny sú najúčinnejšie a najsilnejšie karcinogénne látky rastlinného pôvodu. Ich akútны účinok je pre väčšinu teplokrvných organizmov prudko jedovatý, zatiaľčo chronický účinok vyvoláva rakovinové nádory na pečeni a iných vnútorných orgánoch. Po chemickej stránke sú aflatoxíny deriváty kumarínov. Dospelal je známych 8 derivátov: B₁, B₂, B_{2a}, G₁, G₂, G_{2a}, M₁ a M₂. Pomer najčastejšie sa vyskytujúcich derivátov je obvykle B₁:B₂:G₁:G₂ = 40:1:50:1. Aflatoxín B₁ a M₁ vykazujú najvyššiu toxicitu, aflatoxín G₁ má asi polovičnú účinnosť a deriváty B₂, G₂ a M₂ majú asi štvrtinovú toxicitu ako príslušné B₁, G₁ a M₁. O toxicite B_{2a} a G_{2a} nie sú ešte presné údaje [2]. Akútnej toxickej dávke pre ľudí je 25 mg/75 kg telesnej váhy [3].

Aflatoxíny sú produkty látrovej výmeny rôznych druhov plesní. Najznámejšia je produkcia aflatoxínov kmeňmi *Aspergillus flavus*; okrem nich má túto schopnosť celý rad ďalších kmeňov iných druhov a rodov. Prehľad udáva nasledovná tabuľka: [4]

Uvedené druhy mikroorganizmov, resp. všetky ich kmene, však neprodukujú aflatoxíny vždy a za každých podmienok. Zistilo sa, že z 43 kmeňov *A. flavus* izolovaných z kukurice bolo 26 schopných produkcie. U *A. niger* boli 3 izoláty z počtu 9 aflatoxín-pozitívne. U *Penicillium puberulum* 2 z 24. Z 10 kmeňov *A. flavus*, izolovaných zo splesnivej pšenice, len 1 produkoval aflatoxíny [2].

Množstvo vyprodukovaného toxínu závisí tak od kmeňa, ako aj od živného prostredia. Niektoré kmene môžu produkovať až 100 µg/g mycélia, iné sotva dosiahnu hranicu dokázateľnosti. Na druhej strane sú živné prostredia, na ktorých tvoria pozitívne kmene veľa aflatoxínov (obilie, olejnatiny), a iné, na ktorých sa tvoria len minimálne množstvá (zemiakový škrob, sušené ovocie, čaj, káva, bielkovinové substráty).

Okrem prítomnosti vhodného kmeňa a živného prostredia, ktoré sú vlastne k dispozícii, je pre rast plesní a tvorbu toxínov dôležitá najmä teplota. Je zaujímavé, že u *A. flavus* sa teplotné optimum rastu (30 °C) nezhoduje s optimom produkcie aflatoxínov (okolo 24 °C), [2, 4]. Skutočnosť, že niektoré druhy Penicílií sú schopné produkovať aflatoxíny, je mimoriadne dôležitá najmä preto, že Penicília znášajú pomerne dobre chlad (v protiklade s *Aspergillus*, ktorý k svojmu rastu potrebuje vyššie teploty). Uloženie potravín v chlade preto nevylučuje možnosť tvorby aflatoxínov [4, 5].

Dalším dôležitým faktorom pre tvorbu aflatoxínov je vlhkosť

Tabuľka 1. Prehľad producentov aflatoxínov

<i>Aspergillus</i>	<i>Penicillium</i>
amsterodami	glaucum
avenaceus	expansum
carneus	frequentans
chevalieri	citromyces strictum
clavatus	alebo asymmetricum
flavus	citrinum
fumigatus	species
glaucus	digitatum
nidulans	puberulum
niveus	variabile
niger	Mucor mucedo
ochraceus	
oryzae	Rhizopus sp.
parasiticus	
wentii	
ostianus	
ruber	

prostredia. U *A. flavus* je minimum rastu 13 % vlhkosti v živnom prostredí; od 17,5 % nastáva tvorba toxínov. Avšak práve vysoká vlhkosť je v tropických krajinách najväčším problémom (2).

Relatívna vlhkosť vzduchu musí byť nad 65 %, aby mohlo dojst k vykličeniu spór a k produkcií toxínov. Pritom má najväčší význam povrchová vlhkosť v mikropriestoroch (4).

Kyslík je potrebný najmä pri klíčení spór, avšak je nezbytný aj pre tvorbu aflatoxínov. Pri pokusoch s baleným chlebom sa ukázalo, že toxicke kmene súce môžu pod obalom pomaly rásť, avšak netvoria aflatoxíny (2).

Z mycélia sa aflatoxín dostáva v krátkom čase do okolitých vodnatých vrstiev potraviny. To znamená, že potraviny, z ktorých bol odstránený povrchový plesňový porast, môžu obsahovať aflatoxíny. Pokusmi sa zistilo, že aflatoxín B1 difunduje veľmi rýchle do potravín bez ohľadu na to, či je záchovaná pôvodná bunečná štruktúra potraviny alebo či je v dô-

sledku technologických procesov porušená. Často sa stáva tak v domácnostiah, ako aj v obchodnej sieti, že sa z potravín odstráni plesňový porast mytím, oškriabaním alebo vyrezaním a tovar sa týmto zákrokom stáva na pohľad nezávadným. Ak však pleseň bola producentom toxínov, difundovala už časť toxínov do potraviny (4).

Najčastejšie dochádza k výskytu aflatoxínov v podzemnici a podzemnicových produktoch. Výskyt aflatoxínov predpokladá, že surovina musela byť napadnutá plesňami aj keď len mikroskopického rozsahu. Dosiaľ je známa široká škála produktov, pri ktorých sa dokázala prítomnosť aflatoxínov. Pritom je dôležité, že sa vo veľa prípadoch jednalo o množstvá na hranici dokázateľnosti alebo o potraviny so znateľným plesňovým porastom, ktoré už neprichádzali do úvahy pre ľudský konzum. Aflatoxíny sa zistili v nasledovných produktoch: pšenica, pšeničná krupica a múka, kukurica, ryža, celoražný chlieb, makaróny, podzemnica, produkty z podzemnice, sušený hrach, hrachová múčka, sója, sójový olej, múčka z bavlníkového semena, kakao, kokosový orech, lieskové a muškátové oriešky, para orechy, mandle, sezam; sušené zemiaky, sušený maniok, rybacia múčka; saláma, šunka, slanina, syr; pomaranče, citróny, broskyne, jablká, rajčinový pretlak, biele víno, nakladané uhorky (2, 4, 5).

Svetové organizácie FAO a WHO (Food and Agricultural Organization, World Health Organization) stanovili maximálny možný obsah aflatoxínov v potravinách $30 \mu\text{g}/\text{kg}$. Avšak predpisy niektorých krajín nepri- púšťajú aflatoxíny v potravinách vôbec. Pre krmivá sú predpisy odlišné. V Taliansku a NSR nie je dovolené používať aflatoxín-pozitívne produkty na kŕmenie mladej hydiny a zvierat v laktácii. Na kŕmenie výkrmového dobytka a nosníc sa smie používať aflatoxín-pozitívne krmivo s obsahom až $2 \text{ mg}/\text{kg}$ len po častiach. Tieto obmedzenia vychádzajú z poznatkov, že pri kŕmení dobytka krmivom obsahujúcim aflatoxíny vylučujú sa do mlieka aflatoxíny M₁ a M₂, ktoré vznikajú premenou B₁ a B₂. Toxicita mlieka sa nezniží ani pasterizáciou ani sušením. Naopak, vo vajciach sliepok a v mäse a pečení hovädzieho dobytka, kŕmených aflatoxín-pozi- tívnymi krmivami, sa aflatoxíny nenachádzajú (4).

Na detoxifikáciu aflatoxínov v potravinách a krmovinách sú vhodné rôzne metódy:

- fyzikálna separácia — pre potravinárske účely
- extrakčné metódy — extrakcia aflatoxínov polárnymi rozpúšťadla- mi vhodná pre krmivá
- kombinovaný účinok tepla a vlhkosti — tepelná stabilita aflatoxí- nov až do 200°C nedovoľuje využiť ohrev na inaktiváciu. Výrazná redukcia aflatoxínov nastane pri autoklávovaní vlhkých materiá- lov
- chemická inaktivácia — reakcie s NH₃, NaOH, metylamínom, H₂O₂. H₂O₂ vhodný pre bielkovinové materiály (6).

M a t e r i á l a m e t ó d y

Sortiment potravín a potravinárskych surovín dovážaných z rozvojo- vých krajín je pomerne úzky. Niektoré druhy potravín, zaujímavé z hľa- diska možnosti výskytu aflatoxínov, sa dovážajú len zo socialistických

S ú h r n

Článok uvádza do problematiky výskytu aflatoxínov v potravinách. Prináša najdôležitejšie poznatky z oblasti výzkumu aflatoxínov, oboznamuje s ich účinkami a podmienkami tvorby, ako aj možnými spôsobmi redukcie aflatoxínov v potravinách. V experimentálnej časti sa uvádzajú výsledky rozborov vzoriek potravín a potravinárskych surovín dovážaných z rozvojových krajín.

L iter at ú r a

1. Thier, H. P.: Über Aflatoxine. Dtsch. Lebensm. Rdsch. **62**, 1969, 4, 118—120.
2. Frank, H. K.: Vorkommen, Verbreitung und Eigenschaften von Carzinogenen bei Schimmelpilzen. Planta medica, dodatok 1968, 63—76.
3. M r á z, A.: Aflatoxikóza kačíc. II. časť. Veterinářství **20**, 1970, 7.
4. Hanssen, E. G. a Hagedorn, G.: Untersuchungen über Vorkommen und Wanderung von Aflatoxin B₁ und seine Veränderungen bei einigen lebensmitteltechnologischen Prozessen. Z. Lebensmittel-Untersuch. u.-Forschung **141**, 1969, 3 129—145.
5. Frank, H. K., Eyrich, W.: Über den Nachweis von Aflatoxinen und das Vorkommen Aflatoxin-vortäuschender Substanzen in Lebensmitteln. Z. Lebensmittel-Untersuchung u.-Forsch. **138**, 1968, 1.
6. Goldblatt, L. A.: Aflatoxin. New York 1969, 1—11.
7. Frank, H. K.: Nachweis von Aflatoxinen in Lebens- und Futtermitteln. Alimenta **8**, 1969, 3, 63.

Наблюдение за нахождением афлатоксинов в пищевом сырье, импортированном из малоразвитых стран

Выводы

Статья вводит в проблематику поиска афлатоксинов в пище. Приводят основные познания в отрасли исследования афлатоксинов, ознакомляет с их действиями, условиями возникновения, а также с возможными способами редукции афлатоксинов в пище. В экспериментальной части статья приводит результаты анализов образцов яичек и яичного сыра, импортируемого из малоразвитых стран.

Survey of aflatoxin presence in food raw-materials imported from underdeveloped countries

Summary

The paper deals with the problem of aflatoxins presence in food. There are presented the most important knowledge in the area of the aflatoxin research, their effects, the conditions of their production and the possibility of reduction of aflatoxins in food.

The results of food samples and food raw-materials analysis, imported from underdeveloped countries are showed in experimental part.